

SLOVENSKI NAROD.

vsak dan zvener, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za austro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznana se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat. — Dopisi naj se izvolje frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovi ulicah št. 5, in sicer uredništvo in upravljanje pa v pritličju. — Upravnemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznana, t. j. administrativne stvari

Uredništva telefon št. 34.

Zmagu v Ljubljani.

Slovenski voliliči ljubljanski so včeraj mandat stolnega mesta položili v roke narodno-napredne stranke.

Ljut in srdit je bil ta boj, a zmaga je tako sijajna, da je sovražnikom kar sapo zaprla. Tisoč glasov večine je dobil narodno-napredni kandidat župan Hribar, tisoč glasov več kakor kandidat klerikalno-nemškatarske zveze, sklenjene pod patronanco c. kr. vlade. V boj so šli proti narodno-napredni stranki klerikalci, Nemci in nemškatarski v vladi, a dasi je tudi Etbin Kristian metal narodno-napredni stranki polena pod noge, je vendar župan Hribar nad vse sijajno zmagal. Tepena je bila nemško-klerikalna koalicija, tepena po notah, in v prah je bil poteptan klerikalno-nemški zmaj, ki je svoje nesnažne kremlje iztezel po Ljubljani.

Kar je bilo s človeškimi močmi mogoče storiti, vse so storili klerikalci in Nemci, da bi porazili narodno-napredne stranke. Napeli so vse sile. Pritisk in grožnje so igrale največjo vlogo. Gorje volilcu, ki je od klerikalcev odvisen, pa tudi od Nemcev. Denar so razispali klerikalci in Nemci, kakor da so izpraznili vse blagajne svojih zavodov. Terorizem, duševni, moralični in materialni je bil strahovit. Vlada je storila vse, da bi podprla klerikalno-nemško prizadevanje. Kakor bi bili izpustili vse hudiče iz pekla, tako je divjala klerikalno-nemška zveza.

In vendar je bila pobita in poražena in vržena ob tla. Ob zavestnosti svobodomiselnih volilcev so se razbili vsi velikanski naskoki črne tolpe in breznačajnega kazinotvrtva. S tistim navdušenjem, ki ga vlivava v srca samo iskreno prepričanje, so pohiteli napredni voliliči na volišča in izvojevali zmago, ki jo pozdravlja vsa slovenska domovina s prekipevajočo radoščjo.

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Leta 1606. je Avstrija sklenila s Turki mir. Sedaj ni več tako nujno rabila piratov kakor poprej in zato je začela hitro proti njim postopati tako trdo in brezobzirno. Pod smrtno kaznijo je cesar prepovedal napadati turško ozemlje, obenem pa dal vzeti piratom vse njih ladje. Piratje so prišli vsled tega v silno bedo, ker niso imeli ne zemljišč, ne živine in niso mogli drugače živeti kakor od plena. Poslali so svojega vojvoda Nikolaja Radiča na cesarski dvor v Prago, prosit, naj se Uskokom dovoli plenjenje ali pa naj jim da vladu posebno plačo za njih vojskovanje v prid države. Stvar se ni dognala, zato predno so bila pogajanje končana, so nastala med Avstrijo in med Turčijo nova nasprotja. Cesar je zopet potreboval pirate in zato jim je dovolil, da smejo zopet napadati Turke na kopnem in na morju. Zopet se je

Bela Ljubljana je ostala bela. Čista in neomadeževana je njena zastava, na tleh pa leže sterti in pohojeni njeni sovražniki.

* * *

Ko so ob polu 5 popoldne začeli grmeti topovi z ljubljanskega gradu, je vsa Ljubljana zavirkala veselje, kajti izpolnila se je srčna želja vseh zavednih Ljubljancov, da je izvoljen za državnega poslanca njihov ljubljenež župan Ivan Hribar. V partenotkih so bile zbrane velikanske mniožice ljudstva, ki so prišle pred županovo stanovanje in pripeljale svojemu izvoljencu najprisrčnejše ovacije. Prišle so dvakrat tja, kjer so se prepelvale slovenske pesmi in gaje ljudstvo najburnejše aklamiralo.

Župan Hribar se je v prisrčnih besedah zahvaljeval skozi okno slaviteljem, ki so mu vedno znova in še močnejše pripeljali ovacije.

Med tem se je priredilo po mestu več samostojnih sprevodov. Eden je šel po Kongresnem trgu mimo dr. Šusteršičevega stanovanja in kazine. Grozovito življanje je kar trgal ušeša, vmes pa so doneli mogočni klici: „Pereat Žlindra! Pereat nemška Žlindra! Abeug nemškatarja! Proč s črnuhi!“

Najlepši in najveličastnejši je bil sprevod, ki ga je vodil na konju naš junaka Ilya Predovič. Sprevod je šel po vsem mestu. Za Predovičem se je peljalo mnogo voz, odičenih z zelenjem in cvetjem ter z velikanskimi trobojnicami, ki so ponosno vihrale v lahnem vetraru. Za vozovi je korakalo kakih 100 lepih mladih deklet, ki so pele in z nepopisnim navdušenjem klicale: „Živio Hribar!“ Pred njimi je plapolala velikanska hrvatska trobojnica. Za dekleti je šla nepregledna množica ljudstva, ki je vedno naraščalo in ki je povsod kazalo svoje velikanske navdušenje za novo izvoljenega našega poslanca. Prišedvi v Trnovo pred župniščo, je vse utihnilo in naše nadobudne mladenke so zapele župniku Vrhovniku par pesmi, nakar je

zuova bruhičilo na dan silno navdušenje in veselje nad sijajno zmago.

Večje skupine demonstrantov so prišle med drugim tudi pred deželno vlado. Ogorčeni klici „Pereat Schwarz, abeug Schwarz!“ so doneli dolgo okoli vladne palače.

Bilo je še več drugih sprevodov, na katerih čelu so se nosile mogočne trobojnice. Tudi vneti biciklisti so z majhnimi trobojnicami švigali po mestu oznanjujoč vsem in povsod svoje odkrito veselje nad sijajno zmago.

Ko je ob 5 popoldne zavihrala s stolpa gradu velikanska bela zastava v znak, da je Ljubljana ostala čista in neomadeževana, zaplapalo je vsem znova sreč od velikega veselja in radosti. Zvečer je bil grad na straneh proti mestu ves razsvetljen.

Ko se je stemnilo, pripeljali so se po Ljubljanci iz Trnovega čolni vsi razsvetljeni z lampijoni in balknji ter okrašeni z lipovim zelenjem. En čoln je bil poln vrlih Trnovčanov, ki so iz vseh grl klicali občinstvu, ki se ga je vse polno nabralo na obrežju: „Živio Hribar!“ Peljali so se po Ljubljanci do Sv. Petra, nakar so se vrnili po isti poti domov.

Veselje in navdušenje je trajalo ves večer in vso noč. Take živnosti po ljubljanskih ulicah še ni bilo zlepa, kot je bila snoči od 5. do 7. Vse je vrskalo veselja, vse govorilo o mogočni zmagi napredne in narodne misli slovenske.

Klerikalci in nemškatarski so se jeze in sramote poskrili, ko so jo zaznali o slavni zmagi narodnonapredne stranke, ki so razkrčavali, da je že ni nikjer več in da pobijejo zadnjene ostanke 23. maja, ko mora pasti Ljubljana v roke združenih svojih nasprotnikov. Nikjer ni bilo nobenega. Pač pa so močne policijske in orožniške patrulje stražile kazino, dr. Šusteršiča in škofa — pač po nepotrebnem, ker ni nikomur prišlo na misel, kaliti silne žalosti in sramote kazinotov in klerikalcev. Le

ironični klici „Heil Žlindra! Heil Hans Kregar!“ so se čuli okoli zastraženih poslopij. Da bi klerikalci svojo jezo nekoliko ohladili, najeli so par barab, ki so se vozile po nekaterih ulicah. Ljudje so jih zasmehovali, ker so se pijani valjali po vozeh. Klerikalci so poklicali z dežele v Ljubljano najstrastnejše farje, da so agitirali za Kregarja. Ko je bil znan izid volitev, so se vsi poizgubili in nikjer ni bilo nobenega več. Ljubljana je pač vse drugačen teren nego na kmetih.

Zvečer ob 8. je bil v „Narodnem domu“ sestanek volilcev župana Hribarja. Sokolova dvorana je bila tako nabito polna z galerijami vred, da mnogo ljudi ni dobilo ne sedeža ne stojošča. Ko je prišel dr. Tavčar, zaorili so viharni klici navdušenja, ki je trajalo par minut. In ko je vstopil izvoljenec, bilo je tako nepopisno navdušenje in viharui živio-klici, da Sokolova dvorana pač še ni nikdar slišala take navdušenosti. Vse, delavec, obrtnik, uslužbenec, uradnik, trgovec in meščan, vse je bilo prožeto splošnega veselja in radosti nad sijajno, presijajno zmago našega najboljsegoma.

Ko se je burno navdušenje nekako poleglo, povzel je besedo dr. Tavčar, ki je v izbranih besedah dejal med drugim:

Danes obhajamo praznik ideje, ki je zmagonosno prodrla in zmagonosno prestala boj, ki so ga ji napovedali črni mračnjaki. Zmagala je ideja svobodomiselna. (Viharno navdušenje) Današnji dan je pokazal, da Ljubljana ne bo nikdar črna postala. (Klici: Nikdar ne bo postala!) Veselim se tega trenutka. Mnogo jih je bilo danes, ki so mislili, da prodro. Načini črni nasprotniki so pa sprevredili, da zastonj segajo po Ljubljani. Čudni pomagači so jim bili Nemci, ki so doslej visoko dvigali svojo svobodomiselnost, danes so pa capljali za Kregarjem. (Ironični klici: Heil dir im Rosenkranz!) Prepričali smo se danes, da ljubljansko nemštv

nima nobene moči, da se norčuje iz samega sebe, ker je brez načel. Ako pravijo naši Nemci, da so svobodomiselna stranka, a pri tem gredo v boj za Kregarja, niso več opravičeni do političnega življenja med nami. Današnja volitev pomeni grob nemški napredni stranki, kajti nobena napredna stranka bi se ne smela tako daleč spozabit. Danes je pa propadla tudi naša slavna c. kr. vlada. V nobeni krovovini se ni vmešaval tako v volitve, kot se je pri nas naš črni Schwarz, ki ni nič drugega kot slaboglasni lakaj dr. Šusteršiča. Vlada, ta skrajno perfidna, nepravična in partačna vlada, se je popolnoma vdala v farške roke. Mi pa smo vedeli, da dežela Kranjska ne sme postati do zadnje pike črna, zato smo visoko dvignili našo slovensko trobojico in pokazali nasprotnikom svojo moč. Zato napijmo vsi na čast in slavo našemu državnemu poslancu Ivantu Hribarju!

Gromoviti živio-klici so zodoneli po dvorani in viharno ploskanje ni hotelo ponehati na noben način.

Ob velikanskem navdušenjem je izpregovoril nato izvoljenec Hribar:

Veliko let sem že v Ljubljani, velikokrat so mi someščanje izkazali svoje zaupanje. Nikdar ne bom pozabil trenutka, ko so me prvič izvolili občinski svetniki za župana, nikdar, ko sem bil izvoljen in dež. zbor. Najlepši dan je pa današnji, ko me je poslal v državni zbor narod, vsa Ljubljana brez razlike stanov. Z menoj se veseli sijajne zmage vsa Ljubljana. Opravičeno je vse navdušenje, ker je zmagala ideja. Vsi stanoi so se našli danes skupaj in se poklonili narodno napredni misli.

Očitali so nam naši nasprotniki, da v našem taboru ni ljudstva. Danes se je pokazalo, da so brez podlage njih trditve, kajti zame so oddali svoj glas delavci, obrtniki, uradniki, trgovci, meščani, sploh vši stanovi ljubljanski. Da smo tudi na kmetih dobili brez posebne agitacije primoroma veliko število glasov, nas na-

začelo veliko vojskovanje zlasti na morju. Piratje seveda niso napadali samo turški ladji, nego z isto vnemo tudi beneške trgovske ladje ter napravili ogromnega plena.

Beneška republika je poslala posebno brodovje, da zapre piratom iz-hod iz Senja in se je seveda tudi pri-

tožila pri cesarju. Vsled tega sta prišla v Senj dva cesarska komisarija, ki sta

iztrirala iz mesta celo vrsto piratov in njih poveljnike. Iztriranci so kakor je pač naravno, nadaljevali boj proti Benečanom. Kako predrnri so bili, kaže slučaj, da je 17 piratov pri belem dnevu vdrlj v Pulj, kjer so imeli Benečani svojo posadko. Piratje so napravili lep plen in se hoteli polasti celo italijanskega proveditorja, ki je le iztežka utekel smrti. Vsled uspehov teh izgnancev so začeli v Senju ostali piratje zapuščati to mesta. Vlada se je ustrašila, da bi Senj sploh izgubil svoje branitelje in prišel v turško ali beneško oblast in zato je vsem izgnancem dovolila, da se vrnejo in molče trpela, da so se svobodno posvetili roparstvu na morju in na kopnem. Vse tožbe Benečanov so ostale brez uspeha. Celo cesarska ladjetelica na Reki je tesala piratom ladje

in cesar je imenoval več piratov za viteze in jim nakazal mesečno plačo, ker so oplenili turško ladjo, na kateri se je vozila mati sultana Ahmeda iz Karamanije v Carigrad in poslali cesarju dragoceno sabljo, ki so jo med drugimi stvarmi dobili na tej ladji. Piratje so Benečane tako strahovali, da je naposled cesar moral venecijcem storiti proti njim. Poslal je zopet dva komisarija v Senj, ki sta zapovedniku, kranjskemu plemiču Žigi Gušču, ukazala, da ne sme nobenega pirata pustiti iz mesta, njih ladje pa mora poslati na Reko, da se tam sezgo. Piratje pa so se uprli, prisilili Gušča, da jim je odprl mestna vrata, se na Reki polastili svojih ladij in mnogih drugih ter novič začeli razbojnivati po morju. Napadli so mesto Barbane in več otokov in vdrlj tudi v turško Liko, zlasti ogromno škodo pa so delali Benečanom s plemenjem benečanskih trgovskih ladij.

Beneška republika se je maševala kakor in kolikor je mogla; na krivcih pa tudi na nedolžnih. Benečani so napadli takratni peti del Kranjske, današnjo severno Istro in požgali 226 hiš, pokončali setev, posekali dreve in opustošili vinograde. Na-

padli so tudi več tržaških trgovskih ladij in opustošili različne kraje na Krasu, tako da so goriški deželni stanovi pozvali leta 1612. nadvojvodo Ferdinandom, naj se pripravi za vojno z Benečani.

Ferdinand se je hotel ogutiti vojne in v ta namen novič poskusil ukrotiti pirate in se zlepa poravnati z Benečani. Po dolgih pogajanjih se je naposled vendar doseglo sporazumljenje med Ferdinandom in med beneško vlado.

Sklenjeni dogovor pa je tudi to pot ostal neizveden. Leta 1613. so piratje na desetih ladjah zapustili Senj in od Krepana pri Šibeniku udarili na turško ozemlje, kjer so napravili lep plen. Ropali so potem v Makarski in na Neretvi, vdrlj v Hercegovino, zavzeli mesto Trebinje in se z ogromnim plenom vrnili v Novi pri Senju, odkoder so delali roparske izlete na benečanske otroke. Z 12 ladjami so prišli piratje na otok Hvar, kjer se je slučajno mudilo veliko beneško brodovje. Vnel se je lut boj, v katerem so bili piratje premagani. Iz-

dubili so dve ladji in 60 mož, med njimi svojega zapovednika Nikolaja Hreljanovića. Piratje se pa s tem niso

dali ugnati, marveč so le mislili na osveto. Zaznali so po svojih zavezničkih, ki so jih imeli po vseh dalmatinskih in istrskih otokih, da je v mandrinskem pristanu na otoku Pagu usidrana velika benečanska galera. Zapovednik te galere je bil beneški nobile Krištof Venier. Piratje so zjutraj, ko se je začelo daniti, udarili z morja in s kopnega na galero in jo zavzeli. Ujeli so vse vojake in častnike, jih ubili in trupla pometali v morje. Odpeljali so potem galero proti Senju. Na potu so obglasili tri plemiče, ki so bili kot popotniki na galeri, zapovednika Veniera pa so živega pripeljali v Senj. Venier je bil sin beneškega admiralata, ki je zmagal v bitki pri Lepantu, ki so ga pa piratje posebno sovražili, misleč, da je njegov oče iz malomarnosti prišel prekasno na pomoč kralju Gajačiću in da torej njega zadeva krvida, da je bilo brodovje Gajačićovo uničeno.

Prišedvi v Senj so piratje Krištofa Veniera obglasili. Njegovo truplo, iz katerega so izrezali srce, ki so je javno izpostavili, so pa vrgli v morje. (Dalje prih.)

vdušuje za prihodnjost. Pravim pa, da bo treba delati, skupno delati. Ako današnji dan ne bi bil nič drugega storil, kot da je priklenil vse stanove drug na drugega, bi bila to že velika pridobitev. Klerikalni stranki slovenstvo ni nič pri sreči, njej je mar le, da bi podjarmila in spravila pod gotov vpliv vse. Ta stranka nas je hotela vreči k tloru in si poiskala dičnih zaveznikov. Sreča je za nas, da so se oboji pokazali v vsej nagoti. Nemškutarstvo in nemštvilo v Ljubljani ni vredno piškavega oreha, kar je pokazal današnji dan. Voditeljstvo nemške stranke na Kranjskem je mislilo, da je napravilo boge kaj pametnega, ko se je zvezalo s klerikalci, a gotovo že danes strenzjeno obžaluje to zvezo in se kesa. Vse kranjsko nemštvilo je edino kranjska hraniluica. Ako ta pade, izgine tudi kranjsko nemštvilo, zato ta nasprotnik ni vreden, da se računa z njim. Mi izhajamo okrepljeni iz tega boja. Delajmo, da se naše vrste strnejo, da pojdemo v deželni zbor in obč. svet vselej tako stanovitno za naše ideje na volišču. Uresničitev tega bodi nalogavodstva narodno-napredne stranke. Izrekam vam vsem zahvalo, da ste me volili in želim, da vztrajate v naši organizaciji, da vsak stan najde v njej prostora in pravice. Ti slovenski delavec, uslužbenec, uradnik, trgovec in trgovski nameščenec, meščan, hvala ti za današnji dan, ki bodi v blagor slovenski domovini in naši beli Ljubljani. Vedno bom rad pospeševal vaše koristi, zato živelj volilci napredne Ljubljane!

Gromoviti živio-klici, ki so govorniki pretrgavali ves čas njegovega govora, so se še z večjim navdušenjem usuli po dvorani in ni jih hotelo biti konca.

Dr. Triller je v svojem govoru poudarjal, da zmaga Hribarjeva je tudi zmaga dr. Tavčarjeva. (Velikansko navdušenje.) Prepir so hoteli zasejati nasprotniki med njima, današnji dan je pa dokaz, da se ni posrečil ta nečeden namen, Nemci so pljunili na svoj svobodomiseln prapor in ga razrezali. Klerikalci misijo, da se jim mora ukloniti ves slovenski narod. Naša stranka je ponosna, da je iz lastne moči dosegla današnji uspeh. Kot smo danes sami zmagali, tako bo naša zastava danes šest let vihrala nad vso Slovenijo in pregnala tiste črne megle, ki še danes pokrivajo naše lepe pokrajine. Nam se ni bati nobenega boja, dokler bomo imeli takata voditelja, kot sta dr. Tavčar in Hribar, zato lahko rečemo, da je vsaka dr. Tavčarjeva zmaga tudi Hribarjeva. Izrecimo, da sreča zvesto kakor zdaj ostalo bode vekomaj. (Velikansko navdušenje.)

V imenu agitacijskega odseka se je zahvalil vsem volilcem občinski svetnik Turk. Dr. Šusteršič je trdil, da bo 23. maja pogreb napredne stranke. Mi mu danes lahko povemo, da kdor se zadnji smeje, se najboljše smeje. Zahvala za sijajno zmago gre pred vsem delavcem, ki imajo v prvi vrsti zaslugo zanj in so pripomogli, da smo premagali z velikim uspehom krutega sovražnika.

V imenu "Slovenskega društva" se je zahvalil njegov predsednik dr. Kokalj vsem skupaj, posebno pa gospodom železničarjem (živahn živio-klici), ki so nastopili kot en mož in pokazali, da so res napredni. Govornik je prosil, naj se prepreči vsaka demonstracija. Ko smo bili na volišču, smo dovolj demonstrirali z našimi glasovi in čula nas je vlada, Nemci in klerikalci. Najbolj dostojno je, da jih docela ignoriramo. Pravilen, popoln in plemenit račun naredimo z njimi. Z današnjo našo zmago nima samo Ljubljana veselja, ampak vsa Slovenija. Ostanimo vedno na braničku napredne misli, vedno na straži proti sovražniku!

Dr. Kušar se je kot rojen Ljubljancem veselil, da smo v skupni ljubezni podrli sovražnike. Zavrača trditve, da so naprednjaki frakarji. "Tovariši iz ljudstva smo." Veselil se je govornik, da bo Hribar zastopal korist tudi gorenjskih mest. Poudarjal je nadalje potrebo ljubezni do domovine ter da bomo Slovani znali braniti si svojo pravico pred nemško potrešnostjo. Naj imajo Nemci, kar

imajo, a od nas ne dobe nobene pedi naše zemlje več. Govornik se je nato ozrl na najzvršeno ožjo volitev, pri kateri so se Nemci prodali klerikalcem in pokazali s tem, da so nazadnjaki in mračnjaki. Hribar je o pravem času spoznal, kje se prime nemškutar, namreč tam, kjer ga boli. Naša deviza bodi: posadimo Nemce na lačno klop! Ako bi župan ne bil dosegel drugega, kot da je z osnovanjem slovenskih denarnih zavodov paraleliziral moč kranjske hranilnice, je že to velikanskega pomena za nas in dovolj vzroka, da je izvoljen za državnega poslanca. Z današnjo zmago smo zaprli glas nasprotnikom. Slava ti, sočolska dvorana, da praznujemo v tebi zmago staroste tvojega "Sokola"!

In zopet so zaorili burni klici navdušenja po dvorani.

Govorili so nato še razni drugi govorniki, ki so vsi izražali svoje veselje nad slavno zmago in napisali našemu državnemu poslancu. Pri tem je pa igrala društvena godba navdušjujoče slovenske komade, restavrater g. Keržišnik je imel pa mnogo posla, da je postregel toliko sto in sto ljudem, vendar je ves njegov aparat prav dobro funkcioniral.

Zmaga se je obhajala pa tudi drugod po mestu. Kamor si prišel, povsod navdušeno petje in krepki klici: "Živio Hribar!" Vse je prešnila le ena misel: **Ljubljana je bila napredna, je napredna in hoče vedno ostati napredna!**

Ožje volitve v državni zbor.

Dunaj, 23. maja. Razen Galicije so izidi ožjih volitev že skoraj iz vseh kronovin znani. Na Češkem so v splošnem prodirali Mladočehi in agrarci proti soc. demokratom. Pa tudi krščanski socialisti niso imeli toliko sreče kakor pri prvotnih volitvah.

Gradec, 23. maja. V Gradcu sta izvoljena železniški minister dr. pl. Derschatta in dr. Hofmann-Wellenhof, prvi proti krščanskemu socialistu Neunteufelu, drugi proti soc. demokratu Hilariju. Neunteufel je podlegel tudi v 8. volilnem okraju, kamor pripada tudi Radgona. Izvoljen je bil z veliko večino nemški nacionalec Einspinner. — V lipniškem okraju je izvoljen Malik. V ljubnem okraju je bil izvoljen dekan Prisching proti soc. demokratu Hilariju.

Celovec, 23. maja. V celovški oklici je izvoljen soc. demokrat Lukas. V Rožeku je izvoljen pristaš nemške ljudske stranke Kirchmayr proti kršč. socialistu Pupovcu; v velikovškem okraju je podlegel slovenski kandidat Ellersdorfer proti Nagelu (nemška ljudska stranka). V šmohorskem okraju je izvoljen dr. Waldner (nemška ljudska stranka) proti kršč. socialistu grofu Khevenhüllerju, v špitalskem okraju pa je izvoljen dr. Steinwender proti klerikalcu Kramplu.

Trst, 23. maja. Ker so se Italijani zdržali glasovanja, izvoljeni so bili vsi trije socialdemokratični kandidatje, in sicer je dobil Scabar 2318, Pagnini 2317 in Oliva 1329 glasov.

Dunaj, 23. maja. Na Dunaju in na Nizjeavstrijskem spluhu so izvoljeni nemški naprednjak dr. Ofner proti kršč. socialistu Zesewitzu, kršč. socialist Anderle proti soc. demokratu Steinu, kršč. socialist Prochaska proti soc. demokratu Silbererju, soc. demokrat Wutschel proti kršč. socialistu Menderju, soc. demokrat Forstner proti kršč. socialistu Schneiderju, nem. naprednjak baron Hock proti kršč. socialistu Staremu. V Dun. Novem mestu je izvoljen soc. demokrat Pernerstorfer proti kršč. socialistu Prokopu, v Badenu kršč. socialist Zeiner proti soc. demokratu Winarskemu, v Kromeriju nemški naprednjak Weidenhofer proti kršč. socialistu Steinerju, v Zwettlu soc. demokrat Hackenberg proti kršč. socialistu Zulegerju, v St. Hippolitu kršč. socialist Schmied proti soc. demokratu Polkeju.

Linc, 23. maja. Izvoljena sta soc. demokrata Spielmann in Gru-

ber. Posebno tragičen je poraz Löckerja, ki je bil tako goreč referent za volilno reformo, a sedaj ga je pokopal soc. demokrat.

Praga, 23. maja. V čeških okrajih so bili pri ožjih volitvah izvoljeni slednji: v Pragi Mladočehi Čech (proti nem. naprednjaku Richterju), dr. Černohorsky (proti soc. demokratu Jelineku) in Kafan (proti soc. demokratu Süssu), v Smihovu Staročeh Neumann (proti Klofaču), v Vinohradih Mladočeh dr. Herold, v Karolinah Mladočeh dr. Fiedler, v Kralj. dvoru nar. socialist dr. Hajn, v Kolonu trgovinski minister dr. Fořt (proti soc. demokratu Pavelu), v Piseku narodni socialist Kalina, v Nem. Brodu dr. Kramar (proti soc. demokratu Kasziku), v Strakonicu češki agrarec Rukvaj, v Launu Mladočeh Kratočvil, v Mladi Boleslav Mladočeh dr. Čelakovský, v Náhodu češki klerikalc Horsky, v Selcanu agrarec dr. Zahradník, v Budjejovicah klerikalc Schachel, v Vis. Muti agrarec Padoreč, v Pardubicah Mladočeh Hrasky in agrarec Rihter, v Tabru radikalc Zemlička, v Jaromeru grof Sternberg, v Horazdoviču agrarec Naprstak, v Klatovi radikalc Holy, v Hrudimu agrarec Sabata, v Vis. Muti nar. socialist Klofač, v Benešovi agrarec Velich, v Časlavi agrarec Sobota, v Melniku agrarec Kotlar, v Veselu agrarec Macanec, v Kolonu agrarec Spacek, v Kostelcu agrarec Chaloupka. Minister dr. Fořt je bil tudi izvoljen v Kralj. Vinohradih proti Klofaču. Nadalje sta bila v Pragi še izvoljena bivši poslanec Baxa in češki narodnjak Burival. — V nemških okrajih so značilne sledeče volitve: v Trutnovu je propadel dr. Eppinger proti Wolfu, kateremu so pripomogli kršč. socialisti; v Marijinih varih sta propadla dr. Bärnreither in Schalk.

Brno, 23. maja. Na Moravskem so bili izvoljeni slednji: dr. Bulin, Stransky, Slama, Smrk, (vsi štirje Mladočehi), Filipinski (soc. demokrat), Soblik (agrarec), Šramek (klerikalc), Pražák (Staročeh), prof. Masaryk (realist), Kulp (Staročeh) in pater Stojan.

Opava, 23. maja. V Šleziji so bili soc. demokratje v šestih okrajih v ožjih volitvah, toda prodrl je edino le dr. Kunicki v Tešnu.

Lvov, 23. marca. V Rzeszovu je izvoljen guverner avstro-ogrške banke vitez Bilinski.

Inomost, 23. maja. V Trientu je izvoljen soc. demokrat Avancini, v Roveretu liberalni Italijan baron Malfatti, v Inomostu Erler, v Bolcanu pa Perathoner.

Dunaj 23. maja. Soc. demokratje so imeli po izidi do polnoči 80 mandatov. kršč. socialisti 63, Mladočehi 19, Staročehi 5, češki agrarci 24. Za skupni češki klub je 66 poslancev.

Cesarja so volili.

Lvov, 23. maja. V volilnem okraju Vadovice je 42 kmetov oddalo svoje glasovnice na ime "cesar Franc Jožef". Glubi so bili vsem ugovorom ter so ostali pri svojem sklepku, češ, da so dosedaj vsi poslanci mnogo obetali, toda svojih obljub niso izpolnili. Sedaj se zanašajo edino le na cesarja, da bo izpolnil obljube.

Priprave za parlamentarno zasedanje.

Praga, 23. maja. Vodstvo mladočeške stranke je sklical za pojutršnjem vse novoizvoljene češke poslance na posvetovanje zaradi ustanovitve skupnega kluba in določitve enotnega postopanja v parlamentu.

Dunaj, 23. maja. Dr. Ebenhoch je sporočil vodstvu krščansko socijalne stranke, da pristopi vseh 15 klerikalnih poslancev iz Gornje Avstrije k tej stranki.

Delegacije.

Budimpešta, 23. maja. V parlamentu se danes razglasila, da bodo delegacije sklicane v mesecu septembru, vsled česar se bodo v ogrskem drž. zboru vršile volitve v delegacije še pred zaključkom poletnega zasedanja. — Hrvatski minister

Josipovich je izjavil, da upa, da se hrvatsko jezikovno vprašanje do tedaj ugodno reši.

Protidinastično gibanje v Perziji.

London, 23. maja. Gubernator v Saristanu, šahov brat, še uva nomadska plemena proti šahu ter zbira dobro oborožene čete. Cela dežela je preplavljena z antidinastičnimi oklici. V Kersnaršaku in Širasu vlada polna anarhija. V Reštu so revolucionarji zaprli carinski in brzovjni urad.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. maja.

— **Zupan Hribar** je povodom svoje izvolitve za drž. poslanca dobil nebroj čestitk. Eden prvih, ki se je oglasil, je bil dr. Kramar, ki mu je čestital v imenu češke narodne in svobodomislene stranke.

— **Čestitke.** Povodom včerajšnje zmage je došlo od vseh strani toliko brzovnih čestitk, da smo jih moralno odložiti za jutri, ker nam manjka prostora, da bi jih danes priobčili.

— **V blatu infamnosti.** Kakor stekel pes, kadar ga konča pobije, izbruhne iz sebe najostudnejši strup in žolč, tako je ljubljanskega škofa glavnega list danes v posebnih izdajah napadel različne udeležnike včerajšnje volitvene proslave. Sirovo in nizkotno je opļuvjal vrlega in značilnega našega someščana gosp. Predoviča, ki je moško in junashko šel s stotinami drugih mož v volilni boj. Brezstidno se zaganja v tihega g. Čudna, ki nikomur na svetu nič žalega neče. Kakor lačna zver svoj plen glode ob različnih drugih možeh. Samega sebe pa je prekosil "Slovenec" v napadih na slovenske gospodarske spodije, ki so se v maledostnem navdušenju priklopile slavnostnemu sprevodu. Srce se je smejalo človeku, ko je videl te dražestne cvetke narodnega ženstva pri slavnostnem sprevodu. Od vseh strani so ljudje hiteli skupaj, vihteli klobuke in oduseljiveni pozdravljali mlade dame. Na vseh oknih si videl ljudi, mahajoče z robci, od vseh strani so doneli klici: Živele slovenske gospodinje! Ponosna je lahko Ljubljana na tak ženski način, da se to ni zgodilo tudi s Šusteršičem, kajti zaslužil je to v polni meri. Na vsak način pa se mora to naznaniti pristojni oblasti. Šusteršič ve dobro, da bo obsojen na zapor in da bo moral ričet otepati in zato poskuša, kako bi se zmagal. Toliko časti in moštva namreč nima, da bi pogumno rekel: Da, to sem storil in nosil bom posledice. Kaj takega so zmožni samo pravi možje. Šusteršič pa laže v "Slovenec", pisoč, da je le zaklical "ali se policiji ali barabe na straži." To je čisto navadna laž. Šusteršič je jasno in razločno zaklical policiju "barabu". In vse laganje mu ne bo nič pomagalo, ker je vse polno prič, ki bodo pod pristego potrdile, da je bilo tako in nič drugače.

— **Narodna požrtvovalnost.** S

kako vnemo so prihajali naši somišljenci včeraj na volišču, dokazuje da so mnogi uradniki, ki so bili zadnji čas premeščeni iz Ljubljane, a imajo tukaj volilno pravico, pripeljali z Dunaja, Maribora, Celja, Trsta, Pulja in od drugod. Stari gospodje so se dali prinesti na volišču kakor na pr. ges. svetnik Murnik, ki so ga gospod dr. Tavčarjeva in dva postreščka prinesli na volilni prostor, g. Kadilnik, g. Zalaznik, ki je prišel iz Toplic na Dolenjskem, kjer se zdravil, bolnike iz bolnice so morali zdravnik na energično zahtevo spuščati, da so se odpeljali volit. Tudi g. Klemenc, ki so mu pred kratkim nogo odrezali, ni izostal. Vsa počvala in priznanje pa gre našim zavednim naprednim damam, ki so se z velikim uspehom potrudile, da so mnogo naših volilcev priveli na volišče in stem priborile sijajno zmago. Vsa čast taki zavednost!

— **Kaker ščurki pred lučjo.**

Zadnje dni smo opazili po ulicah hoditi mnogo tolstih, črnih mož, ki so švigali iz veže v vežo in občinstvo je mislilo, da imajo duhovniki kako znanstveno potovanje in da iščejo stanovanj. Da pa ne bode kdo v zmoti, smo v prijetnem položaju nazaniti resnico. Cela črna garda je sklenila, da mora slovenska prestolica pasti in ker so božji namestniki na deželi, razen trnovskega kaplana Köchlerja, boljši praktiki, so prisli svojim tovarišem v Ljubljano na posodo, z dobro nado, da bode tudi takoj njihovo zrno padlo na rodovitusla. Pa splavale so kljub zvezzi Nemci vse lepe nade po vodi. "Živo Kregar! Heil Kregar!" se je čulo že semertija, dokler ni na Gradu za vihrala bela zastava in zagrmel prstrel, ki je črno vojsko hipoma razbil

Nemci so zbežali za varno kazinsko ozidje, domače "posode" so se poskrite po farovžih, tuji "apostoli krščanske ljubezni" pa so hiteli na kolodvor in tudi "premilstoni" ni hotel ostati osamljen, in niti toliko časa ni imel, da bi jemu mogel kočijaž zapreči njegovo ekvipažo, ampak je poklical izvoščka, ter se naglo odpeljal po skritih ulicah, za svojimi premaganimi črnimi brati na kolodvor. Kakor šeprki pred lučjo, tako so bežali ti tolsti mogočci pred belo zastavo iz Ljubljane, napredno občinstvo pa je v najlepši harmoniji pokazalo, da Ljubljana ni in ne bode vspričo še tako sramotnih intrig nikdar črna.

— **Habar** — **Buffalo-Bill.** Na današnjo posebno izdajo "Slovenca", v kateri pisec na najnesramnejši in le kakega nadutega farja vredni način zasramuje in krade čast gojenkam c. kr. učiteljišča in mestne višje dekliske šole in jih pred svet postavlja naravnost kot prostitutke, odgovarja prizadeti oče, katerega hči se je tudi udeležila volitenega obhoda, da bi bile te gospodične izvestno preje vzgojene za podtikani višji poklic v izvestnem — baje Hribarjevem zavodu, aki bi se za ta poklic šole pri kakem borovniškem župniku ali pri kaplanu Kahlarju, ki imata izvrstno prakso v ti stroki.

— **Nezgoda dveh klerikalnih agitatorjev.** Preteklo soboto smo počrčali o klerikalnih agitatorjih Rasbergerju in Kozjeku, ki sta hotela v Kovačevi gostilni v Kolodvorskih ulicah imeti svoj agitacijski biro. Moža sta imela z agitacijo veliko dela in težko je bilo to delo, ker so jih ljudje kar izgrda podili od sebe. Seveda sta pri tem delu postala tudi žejava. To žejo sta prišla gasit v Kovačevego gostilna, vedoč, da se tam toči poštena kapljica. Z agitacijsko pisarno pa tam ni bilo nič. Kratkomalo nič. Kozjek je zastonj odpiral vse zatvornice svoje zgovornosti. Ne da bi bila kaj opravila, sta morala moža iti dalje. Kolovratila sta še po različnih gostilnah, a svojega birča nista mogla nikjer nastaniti. Končno ju je pa celo ločila kruta roka pravice. Kozjek je namreč pozabil, da je bil nedolgo tega pri c. kr. okrajnem sodišču potren k arestantom. Ravno sredi najhujše agitacije je izvedel, da ga iščejo policaji in — izginil je za deset dni za trdnimi zidovi c. kr. zaporov, prepustivši vse bremena agitacije svojemu častivrednemu prijatelju Rasbergerju.

— **Sadovi Köchlerjeve nadušnosti na Barju.** Danes dopoldne okrog desete ure so prišli k Ivanu Stergerju (po domače Kosmulcu) na Ilovici št. 10. klerikalni agitator Jakob Gale in njegovi zaslepljeni pristaši ter zahtevali od njega, da mora odstraniti z drevesa slovensko zastavo, katero je razobesil na čast zmage župana Ivana Hribarja. Ker ni hotel tega storiti, so jo s silo strgali z drevesa, ter šli v hlev in tam napadli in nabili njegovega brata! To je sad gonje kaplana Köchlerja, ki trosi sovrašto in prepir med Ilovčane. Mestni policiji pa priporočamo, da spravi take javne nasilneže na varno, da bodo vsaj drugi živeli v miru!

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je v proslavo g. Ivana Hribarja podaril župnik I. Vrhovnik en cekin in en groš. Slava idealnemu svečeniku!

— **Postojna** je z razsvetljavo in mirozovom proslavila zmago župana Hribarja pri včerajšnji volitvi.

— **Koroški Slovenec** Josip Pirmar iz Trbiža, hoteč izvedeti kakršenkoli izid ljubljanske volitve državnozborskega poslance, je prinesel seboj v Ljubljano dva znaka, da bi grede domu obveščal ljudi o izidu, in sicer je imel seboj za slučaj da prospade župan, več metrov dolg črn pajčolan z napisom: "Črna Ljubljana" — za ugoden slučaj pa velik lampion v slovenski trobojnici. Ta lampion je naznanjajoč zmago napredne misli visel iz vagona, v katerem se je vozil zavedni koroški Slovenec od 8. ure 45 min. zvečer do 5. ure zjutraj. Živila zavednost!

— **"Wir kennen die Laibacher Deutschen nicht mehr"** — wir wolen sie nicht mehr kennen! Tako se

je izrazil odlični koroški Nemeč, kateremu se studi nezaslišano dejstvo, da so se njegovi ljubljanski nemški bratci zvezali s Kregarjem in kranjskimi farji. Ljubljanski Nemci so osramočeni in z njimi celo kranjsko nemštvu pred vsem svetom. Koroški nacionalec je rajše odklonil mandat, kakor da bi ga bili volili — "klerikalni" Slovenci, ljubljanski Nemci in nemčurji pa se vežejo s klerikalno — in poleg tega še — kranjsko klerikalno bando, ki ji ni para na svetu, kar se tiče podlosti in zelotizma! "Sramota", — kličemo tudi mi z drugimi Nemci ljubljanskim, kranjskim Nemcem!

— **Razlika med kranjskimi in koroškimi duhovniki.** Dne 21. t. m. se je na jeseniškem kolodvoru primeril naslednji prizor: Na kolodvorskem peronu je sedelo več koroških duhovnikov, ki so se dostojo zavabili z drugimi gosti in zraven lepo zapeli nekaj slovenskih pesmi. Naenkrat se oglasti pri drugi mizi sedeči kaplan s Kranjske gore in začne koroške duhovnike zmerjati, češ, da naj se določno obnašajo. To je nedostojno, je rekel, da poje duhovnik v javnem lokalu. Seveda — koroški duhovniki niso molčali, nego so predzrenemu kranjskogorskemu kaplanu dobro posvetili, rekoč, da si kot koroški Slovenci stejejo v čast, javno peti, da, celo v Celovcu si ne puste braniti slovenskega petja, še manj bi si to pustili od kakega prizmojenega kranjskega klerikalca. Kranjskogorski kaplan, ki ni pričakoval tako možatega odgovora, jo je hitro odkuril, navorično občinstvo pa je splošno pritrjevalo mladim koroškim duhovnikom.

— **Seznam vseh do 31. dec. 1906 vpisanih patentov.** Predsedstvo c. kr. patentnega urada naznana trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da je abecedni seznam o vseh do 31. decembra 1906 v patentni register vpisanih patentov v posebni izdaji izšel in je dobiti v knjigarni Lehmann & Wentzel (Paul Krebs) na Dunaju, I. Kärntnerstrasse 30 za ceno 2 K. Opozorja se s tem na to publikacijo, ki bo zaradi pregleda patentov, podeljenih v posameznih tehničnih strokah od obstoja patentnega urada, strokovnim krogom, osobito industriji, obrtu in tudi trgovini dobrodošel pripomoček.

— **Zlatopolje pri Brdu.** "Hribovec je tepec," tako misli mogočni župan, tudi sam hribovec Andrej Slapar v Zlatem polju, odkar je zasedel v naši občini stolec županski. Zgoverjal bi se najraje o samih paragrafih, kakšno dolžnost ima vsak župan napram svojim občanom, mu je deveta briga, v dokaz tega, da za leto 1905 in 1906 ni predložil odboru še nikakršnih izkazov o stroških in dochodkih. Tako skribi ta vrli Krekovec za red v svoji občini. Optovano se ga je že pozivljalo, naj svojo dolžnost izpolni, a zaman. Tem potom se obračamo z nujno prošnjo na slavnih deželnih odborih, da poseže v to nerdenost in ukaže županu v Zlatopolju, da našo povsem opravičeno zahtevo nemudoma izpolni, drugače smo pripravljeni v kratkem kaj več v javnost spraviti. Vedi, Andrej, da tudi pri nas v hribih se dela dan.

— **"Deutsches Haus" v Celju.** Družba, ki je to zgradbo v Celju vprizorila, imela je to dni glavni zbor. Iz poročil funkcionarjev poizvemo, da je bilo za stavbo te "trutzburg" napram Slovencem preliminarnih 360.000 K; a preliminar se je doslej prekoračil za 36.000 K; naknadnega kredita družba še zahteva 80.000 K. Za vsem bi torej ves "D. H." stal 476.000 K, kar pa bodo menda še — premalo. — Gott hilf weiter!

— **Od Sv. Antona v Slov. gorici** se nam piše: Klerikalci so povsod enaki. 12. t. m. je bil pri Sv. Trojici zaupni shod. Nevolilcem ni bilo dovoljeno udeležiti se shoda in to je fantke tako razjezilo, da so na cesti napadli antonjevske prednjake ter je zmerjali. Pri sodnji so bili pa skoraj popolnoma nedolžni. Nobeden skoro ni zakrivil ničesar. Bili so imenitno dogovorjeni, ali sodnija jim je vendar 50 dni pravično med pet razdelila tako, da bode zaprt vodja Roškar 14 dni, dva druga pa vsak po 10 dni in dva "tamburaša" kaplanove bande vsak po 8 dni, ker še nista bila do sedaj kaznovana. G. kaplan! Zakaj pa včeraj niste dali streljati?

— **Z zvonika je padel kleparski pomočnik** Jožef Furar v Novi Štifti pri Gornjem Gradu. Bil je takoj mrtev.

— **Bolniška blagajna zadruge hotelijev in gostilnicarjev v Opatiji.** Z mesecem avgustom t. l. bo pričela funkcijonirati bolniška blagajna pod gornjim naslovom. Ker je

okrajna bolniška blagajna v Voloski v hravsko-slovenskih rokah, in ker niso mogli Nemci nikakor priti v predsedništvo te blagajne in si jo osvojiti, osnovali so si najprvo pred dvemi leti zadruge gostilnicarjev in hotelijev in začeli delati na to, da dobe svojo bolniško blagajno. Sestavili so pravila, katera so jim bila pred kratkim odobrena, in sedaj ne manjka drugega kakor sklicati občni zbor in izbrati iz svoje sredine predsedništvo. Ta občni zbor bo menda v mesecu avgustu t. l. Ker je pa v Opatiji in Voloski tudi lepo število gostilnicarjev in hotelijev in onih, ki oddajajo sobe in kateri so člani te zadruge in kateri imajo pravico glasovati pri občnem zboru in biti izbrani v odbor, polagamo na srce, da se vsi kakor gospodarji tudi delojemalcii udeležijo občnega zборa in da izvolijo v predsedništvo po mogočnosti kolikor več naših ljudi. S tem bomo pokazali, da tudi nas zanimalo, kako se bo ta blagajna vodila.

— **Utopljence so našli** v Savi pri Zagrebu. Sodijo, da je magacinski uradnik Južne železnice v Celju F. Wilfling.

— **Nepopolnoliv grešnik.** Predvčerjšnjim je policija aretovala izpod policijskega nadzorstva pobeglega, že petkrat zaradi tativne predkaznovanega, 18letnega Silvestra Zajca iz Dola. Ko so ga preiskali, se je našla pri njem nova nikelnasta ura, 7 krov denarja in tudi lepa, zelena Zajčeva obleka je padla poliojji v oči. Ker je izključeno, da bi Zajec, ki je zelo delomržen in tujemu imetu nevaren, prišel do teh reči po pošteni poti v posesti, so mu žilice nekoliko natancene preiskali in fant je končno povadel resnico. Pred Binkošči je namreč vlomlil v Dolu v Kosmovo špecijsko prodajalnico in tam ukradel 50 krov denarja, za katerega si je nabavil obleko in uro, potem pa se hotel odpeljati v Trst, a mu je policija to veselje skazila in mesto ob obali sinje Adrije, se bode Zajec moral sprehati v zaporu pri tukajšnjem deželnem sodišču.

— **Vrudekren vajenec.** Ko sta predvčerjšnjim v Martinčičevi delavnici kovala Vincencij Jevševar in Leo Dececcesco neko želeso in se pri tem nekaj sprla, je hotel Jevševar slednjega udariti s kladirom. Ker mu je Dececcesco kladiivo odbil, se je Jevševar razljutil in potegnil iz ognja goreče želeso, s katerim je Dececcesco trikrat sunil v laket leve roke in ga težko telesno poškodoval. Dececcesco so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico, Jevševra pa je policija aretovala.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 60 Hrvatov, 22 Ogrov, 35 Macedoncev in 64 Slovencev.

— **Izgubljene in najdenne reči.** Frančiška Štepčeva je izgubila črno jopo, vredno 6 K. — Učenec Oton Kolarič je izgubil srebrno uro s črkama O. K. s srebrno verižico, vredno 12 K. — Dijak Jožef Okorn je našel konec srebrne verižice. — Solski učenec Ludovik Ducke je izgubil nikelnasto uro z verižico, vredno 10 K. — Železniški uslužbenec Jožef Podbevšek je izgubil bankovce za 10 K.

— **Našla** je gospa Marija Sekula srebrno brožo. Izgubitelj jo dobi Pod Tranci št. 2, III. nadstropje.

— **"Ljubljanska društvena godba"** priredi jutri zvečer koncert v hotelu "Južni kolodvor" (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Najmovejše novice.** Zaradi atentata predsednika Guatemale so oblasti založile v neki predmestni hiši zbrane krivice. Atenatori so streljali na vojaštvo ter ustrelili nekega majorja. Ker so uvideli, da ne morejo ubežati, so se vsi sami usmrtili.

— Drava je stopila čez bregove v Slavoniji in na Ogrskem ter poplavila tako visoko, kakor že 30 let ne. Več ogrskih vasi je popolnoma pod vodo. Pijonirji delajo noč in dan.

— Svojo hčer in njenega otroka je zadravila v Pančovi trgovka Kneisl vsled jeze, ker se je hči hotela vrnila k svojemu možu, ki ga je bila zapustila na materino privorjanje.

— Kap je zadeva predsednika najvišjega sodišča dr. Steinbacha, da ne more govoriti.

— Slovanska naselniška družba v Ameriki se je ustavila v New Yorku pod imenom "Slavonic Immigrant Society." Ustanovili so jo v Ameriki naseljeni Čehi, Slovaki, Slovenci, Hrvati, Srbi, Bolgari in Rusi. Družba zgradi dom za naseljence ter jim bo šla sploh na roko.

— **Brzojavljenje iz vozečih vlakov.** Neki brzojavni uradnik v Turinu je izumel nov način brzojavljenja iz vozečih vlakov. Na ta način je mogoče brzojaviti ne samo z drugimi vlaki, temuči tudi s postajami na progi. Prvi poskusi so se obnesli nad vsako pričakovanje.

— *** Steklene lasilje.** Vedno težje je dobiti lepe ženske lase za umetne kodre in kitte. Lasje so se podrazili za trojno ceno. Poskušali so predelati konjsko žimo in prej za lase, a se poskusi niso obnesli. Sedaj so počeli uporabljati nitkasto steklo v ta namen, in obneslo se je baje izborno. Lasilje iz takih niti so baje zelo lahko in lepe, pri tem pa mehke kakor naravni lasje.

— *** Umaknjeno darilo.** Povodom mirovnega kongresa v Lucernu pred dvema letoma se je poljski grof Gurovski takoj navdušil za mirovno idejo, da je "podaril" mestu 600.000 frankov za ustanovitev mirovnega muzeja. O tej velikodušnosti se je pisalo po celem svetu in mesto Lucern se je svojemu dobrtniku prišlo z deputacijo Zahvalo. Grof pa se je sčasoma menda ohladil za mirovno idejo ter začel premisljevati, da je 600.000 frankov le preveč denarja. Ko so ga začeli opominjati, je izjavil, da je pri volji dati le 60.000 K. Lucernški mestni očetje so brž prosili, naj se jemta obljuba da pismeno, da se svota še bolj ne skrči.

— *** Nehvaležnost.** Leta 1872. je dirigiral Wagner koncert na Dunaju. Pri tem je imel njegov sicer izvrstni hornist Lewy nesrečo, da je zatobil napačen glas. Vsled tega se je njegov prijatelj Mauthner, ki je pisal več burk, med poslušalci glasno zasmehal. Med odmorom so prišli na hodnik razni Wagnerjevi prijatelji skupaj. Med temi so tudi bili Wagner sam, Mauthner in Lewy. Wagner je dokazoval, da se najboljšemu hornistu lahko pripeti, da napačno zapiska. Tedaj je stopil Lewy k Mauthnerju rekoč: "Ni bilo lepo, da si se smejal. To je celo nehvaležno. Jaz sem videl igrati vse tvoje burke, a se nisem niti enkrat zasmehal." Vsi so udarili v smeh.

— *** Atila, prestolnica Ogrske.** Budimpeštaški župan je sprejel od nekega Tudorja iz Avstralije pismo, v katerem ta madjarski patriot toži, ker je sedanje ime ogrskega glavnega mesta tako neprimereno in nerodno. Budapest — prvi del besede spominja na Buda, ki nam je popolnoma tuj, drugi, — Pest — pa na strašno bolezni (Pest — kuga). Tudi drugi njegovi rojaki v tujini da so enakih misli. Po njegovem mnenju bi bilo najprimernejše ime Atila, ker spominja na osvojevalca in velikega vladarja Hunov, s katerimi so Madjari plemenstvo v sorodu, ker so oboji Mongoli.

— *** Samomor vsled jeze.** Trinajstletni Ernest Perry v Utici se je vsled jeze, ker mu njegov starši niso pustili iti na ribolov, obesil. Minoli petek je prosil svoje starše, naj mu dovolijo iti loviti ribe zaenoc na njegovimi tovarisi, v kar mu pa starši niso dovolili. Deček je potem jezno razdejalo vse priprave za ribolov, si preskrbel vrv in se je v skladu obesil. Najbolj se je žalostil, ker ni imel denarja, da bi si nabavil potrebne trinke za ribolov.

Književnost.

— **Metulji v podobah.** 129 barvanih podob s slovenskimi, nemškimi in latinski imeni. Izdal in založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena: 80 vin., po pošti 85 vin.

Izpred sodišča.

— **Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.**

— **Brezsrbna mati.** Dekla Ivana Trost v Orehovcu je imela nezakonsko dete ženskega spola. Dne 8. aprila t. l. je imela na vrtu opravka. Predno je pa odšla na delo, je položila dete v plenice zavito na klop, ki je stala blizu zakurjenega štedilnika. Po naključju so se vnele plenice, vsled česar se je dete tako opeko, da je umrlo. Nezakonska mati je bila obsojena na 5 dni strogega zapora.

— **Pred hišo razsajal.** Daniel Klešnik, delavec v Slapah, je znan razgrajač. Dne 15. januarja t. l. se je jesil v Omanovi gostilni v Vevč

Usem, ki se čutijo bedne in onemogle

ki so nervozni in brez energije daje Sanatogen nove življenske moči in poguma. Sijajno ga je ocenilo več nego 5000 profesorjev in zdravnikov. Naprodaj po lekarnah in drogerijah. Brošure razpošiljata gratis in franko Bauer & Cie., Berlin SW 48 in generalno zastopstvo C. Brady, Dunaj, I. 1142-4

Umrli so v Ljubljani.

Dne 16. maja: Josip Miš, delav. si n. 4 mes Strelič ul. 15. Pemphus. — Alojzij Kopča, delavčeva hč. 11 ur. Tržaška cesta 2. Življenske slabosti.

Dne 17. maja: Jernej Prebil, delavec, 72 let. Radeckega cesta 11. Ostarelost. — Cirila Tavčar, poslovodjava hč. 1 mes. Trubarjeve ulice 2. Pljučnica.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani^{II}.

Uradni kurssi dun. borze 24. maja 1907.

Naslednji respekt. Denar Blag

ogr. majačna renta	98 40	98 60
98% srebrna renta	99 65	99 85
ogr. avstr. kronska renta	98 40	98 60
98% zlata	116 90	117 10
98% ogrska kronska renta	94 90	94 90
98% zlata	111 95	112 15
98% posloški del. Kranjske	98 50	99 80
98% posojile mesta Spijet	104 50	101 60
98% posojile mesta Zadar	99 85	100 85
98% bos.-herc. Železniško posojile 1902.	99 40	100 40
98% Šeška del. banka k. s.	100 —	101 —
98% Šeška del. banka k. s.	99 10	99 60
98% zast. pisma gai. del. Štepičeve banke	97 25	98 25
98% pos. kom. k. o. n. 18% pr.	106 —	107 —
98% zast. pisma Inverst. Kranjnice	99 50	100 50
98% zast. pisma ogr. sost. del. Kranjnice	99 —	100 —
98% zl. pos. ogr. hip. ban.	100 —	100 30
98% obi. češke ind. banke	100 —	100 20
98% prior. Šešek. Tržaške Poreč	99 90	98 75
98% prior. Šešek. Šoški	122 10	123 10
98% avstr. pos. na Šoški p. a.	100 —	101 —
98% Šoške	209 50	211 50
98% Šoške od 1. 1890/1.	254 50	258 50
98% Šoške od 1. 1894	146 —	148 —
98% Šoške	263 —	278 —
98% Šoške	270 50	280 50
98% Šoške Šeška	242 —	252 —
98% Šoške k. Šoški	96 26	106 26
98% Šoške	192 25	193 25
98% Šoške	21 30	53 33
98% Šoške	435 —	445 —
98% Šoške	80 —	90 —
98% Šoške	88 —	94 —
98% Šoške	57 —	63 —
98% Šoške	45 75	47 75
98% Šoške	87 90	29 90
98% Šoške	63 —	78 —
98% Šoške	18 —	18 —
98% Šoške	471 —	479 —

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 22. maja 1907.

Trenutni.

Pšenica na oktober 60 kg K 10-49
Rž 87-7
Koruzna 50 60-6
Ovez 50 7-10

Zdržno.

Meteorološko poročilo.

Vsična nad morjem 662 Srednji vrhni tlak 7860 mm.

Opazovanja	Stanje barometra	Temperatura	Vetrovi	Nebo
23. 9. zv.	736 3	15 2	sr. jzah.	jasno
24. 7. zj.	736 5	16 3	sr. jjzah	jasno
2. pop.	735 9	24 4	moč. jzah.	jasno

Srednja včerajšnja temperatura: 16-5° normalne: 10-5° Padavina v mm 0

Razne prevode iz nemščine v slovenščino cirkularjev, pisem in drugih tiskovin oskrbi ceno izvežban uradnik v tej stroki.

Naslov v upravnosti „Slov. Naroda“

Zahvala.

Vsem, ki so spremili mojega dragega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Joška Krištofa

e. kr. poštnega oficijala

k zadnjemu poštniku najiskrenje za hvalo. Posebno se pa zahvaljujem za krasno darovane vence, za obilno udeležbo gg. poštnih uradnikov na čelu jih veterjni g. ravnatelj Franc Leban in pa gg. poštnim uslužbenecem za res krasno, ginstivo in tolažino petje v bolnici, v ekerki in ob odptrem grobu.

1703

Ljubljana, 23. maja 1907.

Nežika Krištof roj. Putrih.

Hiša štev. 193

v Novem mestu z 2 sobama, kuhinjo, kletjo in vrtom, je naprodaj.

Več pove Ivan Kočvar, ravnotam.

1690 2

1546-4

Švicarija.

Od 1. maja nadalje tudi gorkakuhinja

Vsek dan ob 3. in ob 7. popoldne

KONCERT

Ljublj. seksteta na lok

Ob nedeljah in praznikih ob 1/10. dopoldne in ob 3. in 7. popoldne.

Ustop vselej prost.

Prve vrste kemiška tvornica išče glavnih zastopnikov

za deželo.

1793

Visok zasluzek.

Treba je 5-1000 K za vzdrževanje zaloge.

Ponudbe na G. Bernhart, hotel pri Slonu v Ljubljani.

Stavbna dela za zgradbo novega pokopališča v Dravljah

odd občina Zgornja Šiška konkurenčnim potom. Ponudbe s 5% kaveijo je vložiti

do 31. maja 1907

pri podpisanim uradu do 12. ure opoldan.

Načrti, pogoji in proračun so razgrajeni na vpogled v občinski pisarni Zgornja Šiška štev. 36 vsak dan ob uradnih urah, dopoldne od 8. do 10. ure in popoldne od 2. do 3. ure. Vse delo je proračunjeno na 11.050 K, ter si občina pridrži pravico, oddati delo ponudniku ne glede na visokost ponudbe.

Županstvo občine Zgornja Šiška

dne 23. maja 1907.

Ivan Zakotnik, župan.

1704-2

Otvoritveno naznanilo.

Zdravilišče Bled

kavarna in restavracija

se otvorí

26. maja 1907.

Izborna dunajska kuhinja, tukajšnja in zunanjia vina, kava, sladoled. — Najboljša postrežba.

Vljudno vabi vdani

1721-1

Adolf Majut

restavrat,

lastnik zabavališča „Zum süßen Mädel“ na Dunaju.

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino cirkularjev, pisem in drugih tiskovin oskrbi ceno izvežban uradnik v tej stroki.

Naslov v upravnosti „Slov. Naroda“

Odlikovana

Prva kr. tvornica klavirjev

Ljubljana

Hilšerjeve ulice 5 Blizu Gradišča

Rudolf A. Warbinek

Eksport v vseh državah

Jamstvo 6 let.

1707-1

Ponudbe prevzema križevniški za-

stropnik notar dr. Vok na Miklošičevi cesti št. 24 v Ljubljani.

Stavbišča na Mirji

se z ozirom na lego tudi ceno pro-

dajajo.

1707-1

Ponudbe prevzema križevniški za-

stropnik notar dr. Vok na Miklošičevi cesti št. 24 v Ljubljani.

Pozor

Iljubljanski izletniki!

Gostilna Dolničar

v Šmartnem ob Savi

je zopet otvorjena.

1705-1

Ponudbe prevzema križevniški za-

stropnik notar dr. Vok na Miklošičevi cesti št. 24 v Ljubljani.

Začetek ob poluosmih. Vstop prost.

A. Seidel,

hotel.

1724

Vsako soboto in nedeljo sveže

„bavarsko pivo“.

prodaja

807 12

Posteljno perje in pub

oprano in osnaženo

1/2 kg od 35 kr. naprej

prodaja

C. I. Hamann

v Ljubljani.

prodaja

! Ponos!